

Condițiile generale pentru asigurarea de răspundere civilă (CGARC 2018 / Nivelul 1)

- GRAWE ROMÂNIA ASIGURARE SA -

Cuprins

Articolul 1:	Evenimentul asigurat și protecția prin asigurare
Articolul 2:	Majorarea riscului asigurat
Articolul 3:	Limitele geografice de acoperire
Articolul 4:	Limitele temporale de acoperire
Articolul 5:	Suma asigurată – limita de despăgubire
Articolul 6:	Excluderi
Articolul 7:	Obligațiile asiguratului; împuternicirea asigurătorului
Articolul 8:	Cesiunea pretenției de asigurare
Articolul 9:	Asigurarea în contul unor terțe părți
Articolul 10:	Definiții generale, plata primelor, ajustarea primelor
Articolul 11:	Durata contractului, rezilierea, dispariția riscului
Articolul 12:	Sediul instanței de judecată; legislația aplicabilă
Articolul 13:	Forma declarațiilor
Articolul 14:	Indexarea

Articolul 1: Evenimentul asigurat și protecția prin asigurare

1. Evenimentul asigurat:

1.1. Evenimentul asigurat reprezintă apariția unui prejudiciu care provine dintr-un risc asigurat și pentru care asiguratului îi revin sau îi pot reveni obligații de despăgubire (pct. 2).

1.2. Daunele în serie

Mai multe daune determinate de aceeași cauză sunt considerate un singur eveniment asigurat. În plus, sunt considerate un singur eveniment asigurat daunele generate de cauze similare și în conexiune temporală dacă între aceste cauze există o legătură juridică, economică sau tehnică.

2. Protecția prin asigurare:

2.1. În cazul unui eveniment asigurat, asigurătorul preia:

2.1.1. îndeplinirea obligațiilor de despăgubire ce revin asiguratului în urma unei vătămări corporale, a unei daune materiale sau a unei daune financiare legate de o vătămare corporală sau de o daună materială asigurată, în baza prevederilor legale privind răspunderea civilă de drept

privat (numite pe scurt în continuare "obligații de despăgubire"); amenzile asiguratului nu sunt în niciun caz acoperite.

2.1.2. costurile de constatare și de apărare împotriva unei obligații de despăgubire pretinse de o terță persoană conform art. 5, pct. 4.

2.2. Obligațiile de despăgubire rezultate din pierderea bunurilor materiale sunt asigurate numai în cazul în care a fost încheiată o convenție specială. În asemenea cazuri, se aplică prevederile referitoare la daunele materiale.

2.3. Vătămrile corporale sunt decesul, rănirea sau afectarea sănătății unor terțe persoane. Sunt excluse obligațiile de a plăti despăgubiri pentru durerile suferite, și, în caz de desfigurare, daunele care diminuează evoluția personală viitoare. Daunele materiale sunt deteriorarea sau distrugerea bunurilor materiale.

Pierderea, schimbarea sau indisponibilitatea datelor de pe mediile electronice de stocare nu sunt considerate daune materiale.

2.4. Pentru fiecare eveniment asigurat se aplică o franșiză deductibilă pentru daune materiale în valoare de 100 Euro.

Articolul 2: Majorarea riscului asigurat

1. Acoperirea este valabilă și pentru creșterea și extinderea riscului asigurat, condiționate de natura activității sau profesiei.

2. În cazul în care majorarea riscului asigurat este cauzată de modificarea sau emiterea unor norme juridice, asigurătorul are dreptul de a rezilia contractul de asigurare printr-o formă de comunicare agreată care permite confirmare de primire, în termen de un an de la intrarea în vigoare a normelor juridice, respectând un termen de preaviz de o lună.

Articolul 3: Limitele geografice de acoperire

1. Protecția prin asigurare se referă la evenimentele asigurate apărute în România.

Articolul 4: Limitele temporale de acoperire

1. Asigurarea se aplică pentru evenimentele asigurate ce apar pe parcursul perioadei de valabilitate a protecției prin asigurare (conform duratei contractului de asigurare, cu respectarea art. 10, pct. 2).

Evenimentele asigurate ce intervin pe parcursul perioadei de valabilitate a protecției prin asigurare, a căror cauză intervine totuși înainte de încheierea contractului de asigurare, sunt acoperite numai în cazul în care, până la data încheierii contractului de asigurare, contractantul poliței de asigurare sau persoana asigurată nu cunoștea cauza ce a provocat evenimentul asigurat.

În niciun caz nu sunt acoperite evenimentele asigurate a căror cauză a intervenit cu mai mult de doi ani înainte de data de început a asigurării.

2. O daună în serie se consideră intervenită la momentul la care apare prima daună din seria respectivă, fiind hotărâtor nivelul protecției prin asigurare convenit la momentul primei apariții a daunei. În cazul în care asigurătorul reziliază contractul de asigurare în conformitate cu art. 11 sau în cazul dispariției riscului asigurat (art. 11, pct. 4), protecția prin asigurare rămâne valabilă nu numai pentru daunele unei serii apărute pe parcursul perioadei de valabilitate a protecției prin asigurare, ci și pentru acele daune din serie apărute după încetarea contractului de asigurare. În niciun caz nu sunt asigurate daunele unei serii de daune, dacă acestea au apărut după mai mult de un an de la încetarea contractului.

În cazul în care prima apariție a daunelor dintr-o serie intervine înainte de încheierea contractului de asigurare și în cazul în care contractantului asigurării sau persoanei asigurate nu îi era cunoscută apariția daunei în serie, atunci daunele în serie se consideră apărute odată cu prima apariție a daunelor în perioada de valabilitate a poliței de asigurare, în măsura în care pentru aceste daune nu există o altă protecție prin asigurare.

În cazul în care prima apariție a daunelor dintr-o serie intervine într-o perioadă de întrerupere a protecției prin asigurare și în cazul în care contractantului asigurării sau persoanei asigurate nu îi era cunoscută apariția daunei în serie, atunci daunele în serie se consideră apărute odată cu prima apariție a daunelor în perioada de reluare a protecției prin asigurare.

3. În cazul unei vătămări corporale, dacă există dubii, evenimentul asigurat se consideră apărut odată cu prima constatare verificabilă a vătămării sănătății de către un medic.

Articolul 5: Suma asigurată – limita de despăgubire

1. Suma asigurată reprezintă suma maximă pe care asigurătorul o poate plăti pentru toate evenimentele asigurate apărute pe parcursul anului de asigurare în sensul art. 1, pct. 1, inclusiv în cazul în care protecția prin asigurare se extinde asupra mai multor persoane care au obligația de despăgubire.

În cazul în care este convenită o singură sumă asigurată pentru diferite tipuri de daune, aceasta este valabilă pentru daunele rezultate din vătămări corporale, daune materiale și daune financiare însumate. Acestea trebuie să provină din daunele cauzate de persoanele asigurate sau daunele materiale asigurate cauzate în decursul unui an de asigurare.

2. Asigurătorul plătește pentru un eveniment asigurat maximum o treime din suma asigurată anuală.

3. La o cauțiune sau garanție pe care asiguratul trebuie să o plătească prin lege sau prin ordin judecătoresc pentru acoperirea unei obligații de despăgubire, asigurătorul participă în aceeași proporție ca la plata despăgubirii.

4. Costurile de salvare; costuri acoperite

4.1. Asigurarea cuprinde despăgubirea costurilor de salvare.

4.2. Asigurarea cuprinde în plus, în funcție de circumstanțe, costurile necesare judiciare și extrajudiciare de constatare și apărare împotriva unei obligații de despăgubire pretinse de o terță persoană, chiar și în cazul în care pretenția se dovedește a fi nefondată.

4.3. În plus, asigurarea include costurile apărării într-o procedură penală sau disciplinară derulată la solicitarea asigurătorului (vezi art. 7, pct. 1.4).

5. În cazul în care este posibilă soluționarea unei obligații de despăgubire prin recunoașterea răspunderii contractantului, acceptarea unei revindicări sau printr-un compromis, iar asigurătorul cere această soluție, însă acest lucru nu este posibil din cauza împotrivirii contractantului, iar asigurătorul declară printr-o scrisoare recomandată că este dispus să plătească partea contractuală a despăgubirii și a cheltuielilor de judecată pentru a răspunde cererilor părții vătămate, asigurătorul nu este răspunzător pentru cheltuielile suplimentare, dobânzile și costurile intervenite ulterior declarației menționate mai sus.

6. Din despăgubire se scad sumele plătite persoanei prejudiciate de terțe părți (cum ar fi casele de asigurări sociale), astfel încât să fie evitată îmbogățirea fără justă cauză.

Articolul 6: Excluderi

1. Din acoperirea conform articolului 1, sunt excluse următoarele:

1.1. pretențiile de garanție pentru deficiențe;

1.2. pretențiile care depășesc nivelul obligației legale de despăgubire, în baza unui contract sau a unui acord special;

1.3. îndeplinirea contractelor și plata despăgubirilor ce substituie îndeplinirea acestora.

2. Acoperirea nu este valabilă pentru obligațiile de despăgubire pe care le au persoanele ce au provocat în mod ilegal și intenționat daunele, pentru care sunt ținuți responsabili de o terță persoană. Sunt considerate echivalente ale intenției:

2.1. o acțiune sau omisiune în cazul căreia ar fi fost de așteptat să existe probabilitatea de apariție a daunei și, totuși, acest fapt a fost ignorat și nu s-au luat măsurile adecvate pentru evitarea apariției daunei (de ex., selecția unui mod de lucru care să economisească bani sau timp);

2.2. cunoașterea caracterului deficitar sau nociv al mărfurilor produse sau livrate ori al lucrărilor prestate.

3. Asigurarea nu se extinde asupra obligațiilor de plată a despăgubirilor pe baza Legii 215 / 2015 privind

administrația publică locală și a Legii 393 / 2004 privind statutul aleșilor locali, ambele în varianta în vigoare.

4. Asigurarea nu se extinde asupra obligațiilor de plată a despăgubirilor pentru daunele care se află în legătură indirectă sau directă cu efectele energiei atomice, în special cu:

4.1. reacțiile combustibililor nucleari fisionabili sau fuzionabili;

4.2. radiația substanțelor radioactive, precum și efectul radiațiilor produse prin accelerarea particulelor încărcate;

4.3. contaminarea cu substanțe radioactive.

5. Asigurarea nu se extinde asupra obligațiilor de plată a despăgubirilor pentru daunele pe care asiguratul sau persoanele ce acționează în numele acestuia le provoacă prin deținerea sau utilizarea de:

5.1. aeronave,

5.2. aparate de zbor,

5.3. autovehicule sau remorci care, în conformitate cu tipul constructiv și echipamentele acestora sau cu utilizarea acestora în cadrul riscului asigurat ar trebui să fie înmatriculate sau înregistrate. Această excludere nu se referă, totuși, la utilizarea autovehiculelor ca sursă staționară de putere.

Termenii aeronavă și aparat de zbor trebuie interpretați în sensul Codului Aerian al României, termenii autovehicul, remorcă și înmatriculare trebuie interpretați în sensul Codului Rutier, ambele în varianta în vigoare.

6. Nu există protecție prin asigurare pentru daunele care sunt provocate:

6.1. asiguratului însuși (asiguraților înșiși);

6.2. aparținătorilor asiguratului (ca aparținători sunt considerați soțul, rudele pe linie dreaptă și ascendentă, socrii, părinții adoptivi și părinții vitregi, frații și surorile ce trăiesc în aceeași gospodărie; partenerul de viață care locuiește împreună cu deținătorul poliței sau în comuniune în afara căsătoriei care este echivalentă în efectele sale cu căsătoria);

6.3. în cazul în care contractantul asigurării este o persoană juridică, proprietarilor acesteia sau aparținătorilor lor (conform pct. 6.2);

6.4. societăților la care asiguratul sau aparținătorii acestuia (conform pct. 6.2) dețin participații, în conformitate cu cota procentuală de participare a asiguratului și/sau a aparținătorilor acestuia (conform pct. 6.2) la respectivele societăți.

În cazul persoanelor juridice, persoanele cu incapacitate juridică sau cu capacitate juridică limitată, reprezentanții legali și aparținătorii acestora sunt considerați echivalenți cu asiguratul și cu aparținătorii acestuia.

7. Asigurarea nu se extinde asupra obligațiilor de plată a despăgubirilor pentru daunele care provin din modificarea materialului genetic al celulelor embrionare sau a embrionilor umani, indiferent dacă modificarea se referă la transmiterea sau influențarea indirectă a materialului transgenic sau la intervenția directă genetică sau de tehnică de reproducere.

Nu sunt asigurate daunele aflate în legătură cu organismele modificate prin inginerie genetică.

8. Asigurătorul nu oferă protecție prin asigurare pentru daunele, pierderile, obligațiile de despăgubire, pretențiile și costurile de orice fel provocate în legătură directă sau indirectă cu actele de agresiune ale statelor sau împotriva statelor și organismelor lor, cu actele de agresiune ale organizațiilor politice și teroriste, cu actele de agresiune ocazionate de adunări publice, demonstrații și marșuri, nici cu actele de agresiune ocazionate de greve și nici atunci când angajatorul blochează accesul angajaților în firmă. Acest lucru se aplică și tuturor evenimentelor și acțiunilor care se află în orice legătură cu acestea, chiar dacă servesc prevenirii, represiunii sau controlului unor astfel de activități.

Terorismul reprezintă orice acțiune cu sau fără utilizarea sau amenințarea cu forța de către o persoană sau un grup de persoane care acționează fie independent, fie în legătură cu o organizație sau un guvern ori din motive sau cu intenții politice, religioase, ideologice, respectiv altele similare, cu sau în scopul de a influența un guvern și/sau de a produce spaimă și frică în rândul publicului sau unei părți din public.

9. Asigurarea nu se extinde asupra obligațiilor de plată a despăgubirilor din cauza daunelor cauzate asupra lucrărilor sau bunurilor produse sau livrate de către asigurat (sau de către terțe persoane din însărcinarea sa sau în contul său) din cauza producerii sau livrării.

10. Asigurarea nu se extinde asupra obligațiilor de plată a despăgubirilor din cauza daunelor asupra:

10.1. bunurilor pe care asiguratul sau persoanele ce acționează în numele acestuia le împrumută, închiriază, le iau în leasing sau în arendă ori le ia în custodie, fie și pe perioada păstrării ca obligație suplimentară, nici asupra bunurilor a căror posesie a fost cedată asiguratului sau persoanelor care acționează pentru acesta în cadrul unor relații de pură amabilitate;

10.2. bunurilor mobile – daune care rezultă din sau în urma utilizării, transportării, prelucrării acestora sau unei alte operațiuni asupra acestora sau cu acestea;

10.3. unor componente ale bunurilor imobile, ce reprezintă nemijlocit obiectul prelucrării, utilizării sau altei operațiuni.

11. Asigurarea nu se extinde asupra obligațiilor de plată a despăgubirilor din cauza daunelor la bunuri materiale cauzate de emisia graduală sau acțiunea treptată a

temperaturii, gazelor, vaporilor, lichidelor, umezelii sau a altor condiții (cum ar fi fum, funingine, praf etc.).

12. Asigurarea nu se extinde asupra obligațiilor de plată a despăgubirilor pentru daune la bunuri materiale cauzate de inundații ale apelor stătătoare și curgătoare, pe care le produc instalațiile, măsurile și intervențiile asiguratului pentru care este necesară o autorizație în conformitate cu Legea Apelor nr. 107/1996 în varianta în vigoare. De asemenea, asigurarea nu se extinde nici asupra obligațiilor de plată a despăgubirilor care rezultă din faptul că asiguratul contribuie nemijlocit la producerea, livrarea, întreținerea sau repararea unor asemenea instalații.

13. Asigurarea nu se extinde asupra obligațiilor de plată a despăgubirilor pentru daunele care se află în legătură indirectă sau directă cu efectele câmpurilor electromagnetice.

14. Asigurarea nu se extinde asupra obligațiilor de plată a despăgubirilor pentru daunele care sunt produse direct sau indirect de azbest sau materiale care conțin azbest sau care se află în legătură cu acestea.

15. Asigurarea nu se extinde asupra obligațiilor de plată a despăgubirilor cauzate de daune materiale și daune financiare care intră sub incidența faptelor menționate în secțiunea A, articolul 2, pct. 4 din Condițiile Suplimentare pentru Asigurarea de Răspundere Civilă (EHVB) (acoperirea extinsă a răspunderii pentru produs).

16. Asigurarea nu se extinde asupra obligațiilor de plată a despăgubirilor cauzate de încălcarea drepturilor persoanei sau a dreptului la nume.

17. Asigurarea nu se extinde asupra obligațiilor de plată a despăgubirilor pentru daunele provocate de ostilitate, șicanare, hărțuire, tratament inegal sau alte discriminări.

18. Asigurarea nu se extinde asupra obligațiilor de plată a despăgubirilor pentru daune cauzate de depozitarea sau transportul prin conducte a lichidelor ușor inflamabile, cum ar fi benzină, acetonă, lichide cu un procent ridicat de alcool sau gaze cum ar fi metan, propan, butan și uleiuri de orice fel, în măsura în care aceste substanțe sunt mărfuri comerciale și nu sunt utilizate pentru procesele proprii ale întreprinderii.

19. Asigurarea nu se extinde asupra obligațiilor de plată a despăgubirilor pentru daunele materiale produse de perturbații de mediu – inclusiv daune produse solului sau apelor.

Perturbația de mediu reprezintă afectarea stării aerului, solului sau apelor din cauza emisiilor.

Articolul 7: Obligațiile asiguratului; împuternicirea asiguratorului

1. Obligațiile asiguratului

Încălcarea obligațiilor prevăzute mai jos duce la exonerarea de plată a asiguratorului, conform condițiilor și limitărilor din prezentul articol:

1.1. Asiguratul este obligat să înlăture în cadrul unui termen rezonabil circumstanțele deosebit de periculoase, a căror înlăturare ar putea fi cerută și ar fi putut fi cerută în mod justificat de asigurator. În cazul în care există dubii, o circumstanță care a provocat deja daune se consideră deosebit de periculoasă.

1.2. Asiguratul trebuie să facă tot ce este rezonabil pentru a elucida cauzele, derularea și urmările evenimentului asigurat și pentru a menține daunele produse la un nivel scăzut.

1.3. Asiguratul trebuie să îl informeze cu privire la evenimentul asigurat pe asigurator, complet și imediat, cel târziu în termen de o săptămână de la luarea la cunoștință și în formă scrisă, iar în măsura în care nu este convenită cerința formei scrise, prin telefon sau prin mijloace electronice, dacă este necesar.

În special, trebuie indicate:

1.3.1. evenimentul asigurat;

1.3.2. existența unei cereri de despăgubire;

1.3.3. transmiterea unei notificări legale, precum și inițierea unei proceduri penale, administrative sau disciplinare împotriva contractantului sau a persoanei asigurate;

1.3.4. toate măsurile terțelor persoane pentru impunerea pe cale judecătorească a cererilor de despăgubire.

1.4. Contractantul trebuie să sprijine asiguratorul la constatarea și soluționarea sau evitarea daunei.

1.4.1. Contractantul trebuie să împuternicească avocatul (atât pentru acțiunea civilă, cât și pentru acțiunea penală) numit de către asigurator, să îi ofere toate informațiile necesare și să lase în grija acestuia conducerea procesului.

1.4.2. În cazul în care contractantului îi este imposibil să preia la timp instrucțiunile de la asigurator, atunci contractantul trebuie să deruleze singur, în termenele prevăzute, toate acțiunile necesare în proces (inclusiv recursul împotriva unei dispoziții penale).

1.4.3. Contractantul nu are dreptul ca, fără acordul prealabil al asiguratorului, să recunoască integral sau parțial o obligație de a plăti despăgubiri, cu excepția cazului în care contractantul nu putea refuza recunoașterea fără a fi în mod vădit nerezonabil – sau să compenseze o despăgubire.

1.5. În scopul menținerii echivalenței dintre risc și primă, asiguratul este obligat să comunice asiguratorului la cerere, conform realității și la timp, datele în conformitate cu art. 10, pct. 3.1 din Condițiile Generale pentru Asigurarea de Răspundere Civilă (AHVB). Exonerarea de la obligația de plată în conformitate cu punctul 1 intervine

numai în proporția în care prima de asigurare convenită inițial devine mai mică decât prima de asigurare care ar trebui să fie calculată conform tarifului pentru riscul care s-a majorat între timp.

2. Împuternicirea asigurătorului

În cadrul obligației sale de plată a despăgubirilor, asigurătorul este împuternicit să dea în numele asiguratului toate declarațiile ce sunt utile în opinia sa.

3. În cazul în care asiguratul își încalcă obligațiile intenționat sau din neglijență gravă, luând în considerare punctul 4, asigurătorul este exonerat de orice obligație de plată generată de respectivul eveniment.

4. Obligația asigurătorului de plată se menține, totuși, în cazul în care încălcarea obligației nu are nicio influență asupra apariției evenimentului asigurat sau asupra valorii plății ce îi revine asigurătorului.

5. În cazul în care asiguratul încalcă o obligație, asigurătorul poate rezilia contractul fără preaviz.

Articolul 8: Cesiunea pretenției de asigurare

Pretenția de asigurare nu poate fi nici cesionată, nici gajată înainte de evaluarea sa definitivă, fără acordul explicit, scris al asigurătorului.

Articolul 9: Asigurarea în contul unor terțe părți

În cazul în care asigurarea cuprinde în afară de obligațiile de despăgubire a asiguratului însuși și obligații de despăgubire a altor persoane, toate prevederile cuprinse în contractul de asigurare cu privire la asigurat se aplică în mod corespunzător și acestor persoane; acestea sunt răspunzătoare alături de asigurat în aceeași măsură ca acesta pentru îndeplinirea obligațiilor. Exercițarea drepturilor din contractul de asigurare revine exclusiv contractantului.

Articolul 10: Definiții generale, plata primelor, ajustarea primelor

1. Definiții generale:

1.1. Scadența principală: o dată stabilită de-a lungul unui an. Această dată este trecută în poliță, zi și lună. Scadența principală reprezintă, în toate situațiile prezentate în aceste condiții, scadența privind plata primei.

1.2. Perioada de asigurare: perioada de asigurare este de 1 an, în măsura în care contractul nu este încheiat pe o perioadă mai scurtă. Prima perioadă de asigurare începe la data la care intră în vigoare contractul de asigurare și se termină la data scadenței principale. Următoarea perioadă de asigurare începe de fiecare dată de la data scadenței principale și se termină la data următoarei scadențe principale.

1.3. Prima de asigurare: suma pe care contractantul asigurării o plătește asigurătorului sau reprezentatului acestuia, în baza unui contract de asigurare, în avans,

pentru fiecare perioadă de asigurare, în schimbul protecției prin asigurare.

1.4. Polița de asigurare: documentul emis de către asigurător prin care se face dovada încheierii contractului de asigurare.

1.5. Asigurarea combinată: centralizarea mai multor categorii de asigurări diferite prin reprezentarea acestora cumulativă într-un contract de asigurare și într-o poliță de asigurare. Fiecare categorie a pachetului de asigurare reprezintă un contract individual legal. Pentru fiecare categorie, prima de asigurare este indicată separat pe poliță.

1.6. Moneda contractului: asigurarea se poate încheia în Lei sau în Euro. Plata primei de asigurare se va face în Lei, iar toate prevederile din polița de asigurare și condițiile de asigurare care fac referire la sume exprimate în Euro vor fi înțelese ca fiind contravaloarea în Lei la cursul oficial de schimb al BNR din data emiterii poliței de asigurare.

1.7. Franșiza: partea din daună ce este suportată de către contractant (franșiza convenită). Franșiza se stabilește ca valoare fixă sau ca procent din valoarea totală a despăgubirii, în conformitate cu contractul de asigurare. Contractantul asigurării nu poate să asigure franșiza stabilită la niciun alt asigurător, în caz contrar, din despăgubire se scade cota convenită a daunei (franșiza), cotă pe care trebuie să o suporte singur.

2. Plata primelor:

2.1. Contractantul este obligat să plătească primele de asigurare la termenele scadente și în cuantumurile prevăzute în polița de asigurare.

2.2. Prima se plătește anticipat și integral pentru fiecare perioadă de asigurare. În mod excepțional, se poate conveni plata în rate, iar în acest caz asigurătorul va percepe un adaos de subanualitate.

2.3. Prima pentru perioada inițială de asigurare, respectiv prima rată de primă, se va plăti la data încheierii contractului.

2.4. În cazul în care contractantul se află în incapacitate de plată sau dacă nu mai continuă plata primelor de asigurare conform scadențelor menționate în poliță, cu excepția prevederilor punctelor 8 - 9 din prezentul articol, contractul de asigurare se consideră desființat de drept și protecția prin asigurare încetează la data scadenței ratei neachitate.

2.5. Contractul de asigurare intră în vigoare la data plății primei inițiale, iar protecția prin asigurare începe la data menționată în poliță, dar nu mai devreme de ziua următoare datei plății primei inițiale. Pentru perioada scursă între data intrării în vigoare a contractului de asigurare și data înscrisă în poliță nu există acoperire prin asigurare.

2.6. Orice taxe și comisioane în legătură cu plata primelor de asigurare vor fi în sarcina contractantului. Dacă plata primei de asigurare se efectuează prin virament bancar, plata este considerată realizată în momentul plății primei de către contractant, fie direct în contul asigurătorului, fie în contul reprezentantului acestuia.

2.7. Toate taxele și impozitele referitoare la primele de asigurare sunt în sarcina contractantului, dacă prin lege nu se prevede altfel.

2.8. În cazul în care o primă ulterioară nu este plătită la scadență, asigurătorul va acorda asiguratului o perioadă de grație de 15 zile.

2.9. Pe parcursul perioadei de grație situația contractului de asigurare rămâne nemodificată, cu condiția plății primei de asigurare până la expirarea perioadei de grație.

2.10. În cazul în care până la expirarea perioadei de grație nu s-a efectuat plata primei, contractul este automat reziliat începând cu data scadenței, fără a fi necesară efectuarea vreunei formalități.

2.11. Asigurătorul poate deduce valoarea unei prime scadente neplătite sau a unei alte plăți ce i se cuvine din contract (de exemplu: cheltuieli de somație, dobânzi etc.) dintr-o obligație de plată din acest contract pe care i-o datorează contractantului sau unei terțe persoane.

3. Ajustarea primelor:

3.1. Având în vedere faptul că prima conform contractului trebuie calculată pe baza numărului de angajați ai asiguratului, a cifrei de afaceri sau a altor informații despre diferiți factori, calculul se va efectua mai întâi pe baza valorilor corespunzătoare indicatorilor estimați.

Asiguratul trebuie să indice valorile reale pentru cele menționate în paragraful anterior și în plus trebuie să comunice dacă și ce majorări sau extinderi ale riscului asigurat, condiționate de natura activității sau profesiei, au intervenit; asiguratul trebuie să își îndeplinească această obligație în termen de 15 zile de la apariția unei diferențe mai mari de 25% față de nivelul declarat inițial al indicatorilor, pentru ajustarea primelor (se aplică fiecare informație privind indicatori cum ar fi numărul de angajați, cifra de afaceri etc.).

Asigurătorul trebuie să ajusteze primele în conformitate cu informațiile, după primirea acestora de la asigurat.

3.2. Nefurnizarea la timp a informațiilor reprezintă o încălcare a obligațiilor (conform art. 7, pct. 1.5 din Condițiile Generale pentru Asigurarea de Răspundere Civilă - AHVB).

3.3. Dreptul asigurătorului de consultare a documentelor; consecințele informațiilor incorecte:

Asigurătorul are dreptul să verifice informațiile prezentate de asigurat. Asiguratul trebuie să acorde în acest scop acces la toate documentele relevante.

Furnizarea de informații incorecte reprezintă o încălcare a obligațiilor (conform art. 7, pct. 1.5 din Condițiile Generale pentru Asigurarea de Răspundere Civilă - AHVB).

4. Terminologia:

4.1. Numărul de angajați:

Trebuie luate în calcul toate persoanele care lucrează în întreprindere (inclusiv persoanele care lucrează la domiciliu, personalul închiriat etc.).

Existența contractelor de muncă nu este necesară.

4.2. Cifra de afaceri:

Prin cifra de afaceri anuală se înțelege suma tuturor veniturilor pentru toate livrările și alte servicii pe care le efectuează o întreprindere în țările asupra cărora se întind limitele geografice de aplicabilitate ale protecției prin asigurare, exclusiv veniturile din licențe, din înstrăinarea unei întreprinderi sau a unei divizii a întreprinderii, precum și din înstrăinarea activelor imobilizate (conform definiției din Ordinul nr. 1802/2014 pentru aprobarea Reglementarilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate); cifra de afaceri fără TVA.

Articolul 11: Durata contractului, rezilierea, dispariția riscului

1. Durata contractului:

Contractul de asigurare este valabil pe durata stabilită în polița de asigurare. În cazul în care durata contractului este de minimum un an și contractul de asigurare nu este reziliat în formă scrisă nici de către asigurat, nici de către asigurător cu cel puțin trei luni înainte de expirarea duratei contractului stabilită în polița de asigurare, contractul de asigurare se poate prelungi cu încă un an după expirarea duratei contractului stabilită în polița de asigurare.

2. Reziliere în urma unei daune:

2.1. După producerea unei daune, contractul de asigurare poate fi reziliat atât de către asigurător, cât și de către asigurat.

2.2. Rezilierea este posibilă oricând, dar cel târziu după expirarea unui termen de o lună de la finalizarea negocierilor cu privire la despăgubire.

Asigurătorul trebuie să respecte un termen de preaviz de o lună. Asiguratul nu poate rezilia contractul de asigurare decât în acest interval, iar încetarea contractului de asigurare nu poate avea efect mai târziu de sfârșitul perioadei de asigurare înscrise în polița de asigurare.

2.3. În cazul în care asiguratul a formulat în mod fraudulos o cerere de despăgubire, asigurătorul are dreptul să rezilieze contractul de asigurare cu efect imediat, după respingerea cererii de despăgubire.

3. Falimentul, insolvența asiguratului:

După deschiderea falimentului sau a procedurii de insolvență asupra patrimoniului asiguratului, asigurătorul poate rezilia contractul cu un preaviz de o lună.

4. Dispariția riscului:

În cazul în care un risc asigurat dispăre integral și definitiv, asigurarea cu privire la respectivul risc devine nulă.

Limitarea autorizării din partea autorităților duce la limitarea contractului de asigurare la activitatea autorizată rămasă.

5. Asigurătorului i se cuvine prima de asigurare calculată pentru durata contractului de asigurare până la rezilierea contractului.

6. Dacă asigurătorul, luând în considerare durata contractuală stabilită, a acordat o reducere de primă, poate solicita, în cazul unei rezilieri premature a contractului, o plată ulterioară a sumei cu care prima de asigurare ar fi fost calculată în plus dacă contractul ar fi fost încheiat doar pe durata pe care acesta a avut-o efectiv până la reziliere. O asemenea plată suplimentară nu poate fi solicitată în cazul în care asigurătorul refuză în mod injust plata despăgubirii sau în cazul în care asigurătorul a reziliat contractul de asigurare după apariția unui eveniment asigurat.

Articolul 12: Sediul instanței de judecată; legislația aplicabilă

În cazul contractelor în care nu este aplicabilă legislația privind protecția consumatorilor, orice plângere ce rezultă din contractul de asigurare sau în legătură cu acesta va fi rezolvată de către instanțele judecătorești competente din București, cu aplicarea legislației din România.

Articolul 13: Forma declarațiilor

Toate convențiile, anunțurile, solicitările și declarațiile referitoare la contractul de asigurare trebuie efectuate în formă scrisă.

Articolul 14: Indexarea

Pentru suma asigurată, respectiv pentru baza de calcul a primei și pentru prima de asigurare din contractul de asigurare, se stabilește în mod explicit indexarea valorii conform indicelui prețului de consum comunicat lunar de Institutul Național de Statistică, după cum urmează:

1. Indice inițial:

La calculul indexării este relevant indicele inițial. Indicele inițial este cifra indicelui prețului de consum care a fost comunicată pentru a treia lună anterioară începerii asigurării (de exemplu: pentru o asigurare care începe în aprilie, indicele inițial este cifra indicelui pentru ianuarie).

Indicele inițial este menționat în poliță prin indicarea lunii respective (de exemplu: „indexarea valorii pe baza indicelui prețului de consum luna / anul“).

2. Momentul indexărilor:

În poliță este menționată scadența principală a primei – începutul fiecărui an de asigurare. Indexarea se realizează la începutul fiecărui an de asigurare.

3. Mod de calcul:

Ca „indice la scadența principală“ se consideră valoarea indicelui prețului de consum ce a fost comunicată pentru a treia lună anterioară începutului fiecărui an de asigurare.

Suma asigurată, respectiv baza de calcul a primei și prima se majorează sau se micșorează la începutul fiecărui an de asigurare în proporția corespunzătoare raportului dintre modificarea indicelui la începutul anului actual de asigurare și indicele la începutul anului anterior de asigurare.

La prima indexare sumele se majorează sau se micșorează în proporția corespunzătoare raportului dintre modificarea indicelui la începutul anului actual de asigurare și indicele inițial.

Procentul de majorare sau micșorare îi este comunicat contractantului asigurării la fiecare indexare.

4. Indicele înlocuitor:

În cazul în care indicele stabilit este înlocuit cu un alt indice sau nu mai este calculat și nici publicat deloc, acesta este înlocuit de indicele care îi urmează din oficiu.